

sa len slovom postaví proti, tak uvidí, čo s ním bude. Odviedli ho do Ťahanoviec, kde bol odovzdaný vojsku a vyhostený. V Myslave zanechal obytný dom s mäsiarskym výsekcom, nábytok v dvoch izbách a 4 kat. jutrá pôdy, všetko v cene asi 130 000 Kč.

Dňa 28. 11. 1938 maďarskými úradmi bol vyhostený kolonista Josef Š., príslušný a bývajúci v Buzinke, okres Košice. Ráno 23. 11. 1938 došli k nim maďarskí četníci a nenechali ich, ani aby sa naraňajkovali. Povedali im, že idú na výsluch do Hanisky, čo však nebola pravda, lebo ich hnali pešo až do Košíc. S dospelými zachádzali dosť slušne, deťom vyhrážali a pošťuchovali ich.

Zanechal tam hospodársku budovu s celým hospodárskym inventárom, 13 kat. jutár oráčiny a pol kat. jutra lúky, 2 kone, 3 kravy, šatstvo a periny.

Dňa 28. 11. 1938 bol maďarským četníctvom vyhostený Anton V., narodený 1902 v Zdikove, okres Prachatice. Býval v obci Lorinčík, osada Pereš. Prišiel s manželkou a s 9-mesačným dieťaťom. Zanechal tam pozemok veľký 10 700 m², nedostavaný dom. Všetko v cene 35 000 Kč a okrem toho šatstvo a nábytok v cene 20 000 Kč. Ohľadne vyhostenia sa bol informovať na vojenskom veliteľstve v Košiciach. Tam mu povedali, že četníci nie sú oprávnení nikoho vyhostovať a aby bol spokojný. Dňa 28. 11. 1938 došli však 2 maďarskí četníci. Zachádzali s nimi surovo a zlomyseľne.

Okrem týchto prípadov hlásim, že podľa viacerých získaných správ maďarské vojsko a četníctvo zachádza hrubo a surovo s občanmi slovenskej a českej národnosti. Keď maďarský vojak na ulici počuje niekoho prehovoriť slovensky, ihneď mu v tom bráni a je buď vyfackovaný, alebo ho maďarský orgán opľuje. Veľká propaganda sa vedie proti slovenským školám, a to plagátmi a aj terorom. Kto by dal dieťa do slovenskej školy, je evidovaný ako nespolahlivý občan. Slovenské školy na obsadenom území sú už na vyhynutí. Prevádza sa súpisová akcia, kde a koľko býva obyvateľstva maďarskej národnosti. Súpis je prevádzaný nátlakom. Ako zistený prípad hlásim nasledovné:

Dňa 30. 11. 1938 sa robil súpis v obci Kavečany, kde nie je ani 1 % Maďarov. Učiteľ Ondrej O. nechal napísať, že v obci je 95 % maďarská väčšina. V dôsledku toho sa obyvatelia začali znepokojovať, čo v hostinci dali i najavo po požití liehovín. Začali nahlas reptáť a napadli tam zdržujúceho sa maďarského vojaka. Nato do obce došla 12-členná trestná expedícia maďarskej četnickej hliadky, ktorá všetkých prítomných v hostinci tak zbila, že niektorí ležali nehybne a v bezvedomí.

Veliteľ stanice nemocný:
strážmajster Kamda, v. r.

SNA, KÚ, kr. 256, f. 71527/38 prez., č. 2678.

14. december 1938, Drietoma.

Zápisnica napísaná na notárskom úrade s Jozefom K., predtým obyvateľom mesta Komárno, poľským štátnym príslušníkom, ktorý vypovedal, že z dôvodu podozrievania ako č.-s. legionára ho mučila maďarská polícia.

Zápisnica

Svedok bol napomenutý, aby podľa svojho najlepšieho vedomia a svedomia povedal čistú pravdu a aby svoju výpoveď mohol potvrdiť prisahou.

Svedok vypovedá:

Dňa 22. 11. 1938 ma na ulici chytili peštianski tajní detektívi a zaviedli ma na policajnú kanceláriu. Ich prvé slovo bolo: boli ste roku 1919 vojakom? Zapieral som, že nie. Vtedy priniesli knihu a ukázali mi v nej všetkých legionárov z roku 1919. Potom som už nezapieral, lebo som videl, že je to zbytočné. Potom ma začali biť. Povedali mi, aby som povedal, koľko Maďarov som zabil 1. mája 1919. Odpovedal som, že žiadneho. Potom štyria vzali pendrek a začali ma biť po rukách a nohách. Potom som povedal, že som bol pridelený do kuchyne. Hovorili, že cigánim a zase ma bili. Potom som sa musel vyzuť, priniesli vedro so studenou vodou, do ktorého som sa musel postaviť a vo vode stáť pol hodiny. Musel som v nej mať aj ruky. Potom ma odvedli do trestnice. Na druhý deň zase ma predvedli a pýtali sa, koľko Maďarov som zabil a opäť ma bili. Toto sa opakovalo tri dni.

Na štvrtý deň ma zase predvedli do kancelárie. Tam mali pripravenú drevenú 120 cm dlhú tyč, ktorá na koncoch a v strede mala železné krúžky. Zo stredného krúžku viedol povraz na hák a na remeň upevnený na povalu. Tyč mi dali na kríže, remeň pod krk, ruky priviazali na krajné krúžky a vytiahli ma hore, sotva som sa zeme dotýkal, a pýtali sa ma, že koľko Maďarov som zabil. Odpovedal som zase, že žiadneho. Jeden detektív držal povraz a štyria ma pendrekmi začali biť. Keď som začal kričať, vtedy ma vytiahli ešte vyššie tak, že som už nemohol kričať. Potom ma opäť bili, aj hlavu mi prebili a pritom mi nadávali, že som česko-slovenská sviňa. Všetky moje doklady spálili.

Prečítané, skončené a podpísané.

D. a h.

K. Hrnec, v. r.
pridelený notár

Jozef K., v. r.
svedok

SNA, KÚ, kr. 256, f. 71527/38 prez., č. 214/38.

14. december 1938, Sušany.

Zápisnica napísaná na dočasnej žandárskej stanici s Katarínou Ch., predtým obyvateľkou mesta Rimavská Sobota, ktorá vypovedala, že bola vyhostená z okupovaného teritória preto, že jej manžel bol zamestnancom č.-s. podniku.

Zápisnica

Vypočúvaná bola upozornená, že je povinná vypovedať len čiru pravdu, ktorú môže potvrdiť i prisahou. Na kladené otázky odpovedala takto: